

må vurderingen af kemiske stoffers eller produkters skademulighed eller skadeevne tage hensyn til, ikke alene påvirkningen af de enkelte stoffer eller produkter, men til den samlede miljøpåvirkning af sådanne stoffer og produkter.

Kredsløbsperspektivet, som nu fremhæves i lovens formålsbestemmelse, er således i overensstemmelse med en moderne og langsigtet miljøpolitik, jf. den tilsvarende bestemmelse i Miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 2: »Loven skal særlig anvendes til at søge sikret de kvaliteter i de ydre omgivelser, som er af betydning for menneskers hygiejniske og rekreative levevilkår og for bevarelsen af et alsidigt dyre- og planteliv.«

Den kreds af hensyn, som kan varetages efter Kemikalieloven og Miljøbeskyttelsesloven stemmer således overens.

Til nr. 2

Ad § 7

Ændringen af § 7 er af redaktionel karakter, idet det præciseres, at loven, foruden de i § 3 nævnte kemiske stoffer og produkter også omfatter varer, som indeholder eller afgiver sådanne stoffer eller produkter. Jf. bemærkningerne til § 30.

Til nr. 3

Ad § 7a

Bestemmelsen i § 7a er indsat på baggrund af Rådets forordning (EØF) nr. 1734/88 af 16. juni 1988 om udførsel fra og indførsel til Fællesskabet af visse farlige kemikalier. Forordningen indfører en fælles anmelde- og oplysningsordning for visse kemikalier, som på grund af deres virkninger på menneskers sundhed eller på miljøet, er forbudt eller underkastet strenge restriktioner. Forordningen påbyder, at der gives oplysninger om disse kemikalier ved indførsel fra eller udførsel til lande, der ikke er medlem af EF. Forordningen træder i kraft den 22. juni 1989.

Forordningen er bindende i medlemslandene, herunder i Danmark, i alle enkeltheder.

Bestemmelsen i § 7a er indsat for at åbne mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af denne og eventuelle fremtidige forordninger på Kemikalielovens område. Der henvises i øvrigt til ændringen af straffebestemmelsen i § 61 og § 61 a.

Til nr. 4

Ad § 8

Ændringen af bestemmelsen i § 8 er for det første en præcisering af, at varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, efter loven er sidestillet med kemiske stoffer og produkter.

Desuden er bestemmelsens stk. 1 ændret i konsekvens af de ændrede regler om anmeldeordningen i lovens kapitel 3, jf. bemærkningerne til nr. 8 og 10.

Henvisningen til lovens kapitel 3 om anmeldeordningen er ophævet på grund af den ændrede udformning af disse bestemmelser. Som det fremgår af bemærkningerne hertil, findes det mest hensigtsmæssigt at udforme reglerne om anmeldepligt som bemyndigelsesregler, således at bestemmelserne løbende kan ajourføres som følge af ændringerne i EF's anmeldeordning. Det findes derfor heller ikke hensigtsmæssigt i § 8 direkte at lovfæste anmeldepligten i forbindelse med eksport, idet ministeren efter denne bestemmelse kan fastsætte regler herom.

Ændringen tilsigter således ikke at medføre nogen ændring af retstilstanden med hensyn til eksport.

Til nr. 5

Ad § 9

Ved ændringen i § 9 understreges, at der i forbindelse med regelfastsættelse efter loven skal ske forhandling med berørte statslige myndigheder, på samme måde som med landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer, herunder arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer.

Arbejdsministeren er særligt fremhævet på grund af den nære sammenhæng, der er mellem Kemikalielovgivning og Arbejdsmiljølovgivning. I vidt omfang er der mulighed for en regulering af de samme stoffer og produkter (materialer) efter henholdsvis Kemikalieloven og Arbejdsmiljøloven. Af hensyn til brugerne, herunder virksomhederne, er det derfor nødvendigt at sikre en samordning inden der fastsættes regler, således at man undgår overlappende reguleringer.

Forhandlingerne om de regler, der agtes udstedt efter Kemikalieloven, vil praktisk kunne finde sted i forbindelse med den udbyggede koordinering, der er omtalt i de almindelige bemærkninger under afsnit 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 5, om forholdet til anden lovgivning.

Til nr. 6

Ad § 10 a

Bestemmelsen åbner mulighed for at etablere en positiv miljømærkeordning for varer og produkter. Miljømærket skal give forbrugerne en nem og pålidelig information om, at den pågældende vare opfylder væsentlige miljøkrav.

Formålet med en sådan miljømærkeordning er at give forbrugerne en bedre mulighed for at vælge miljøvenlige varer og produkter frem for andre. Samtidig vil en sådan miljømærkeordning tilskynde producenter og forhandlere af de pågældende varer til at